

THE PHOTO BOOTH

SHOOT • STYLE • EDIT

הקשר בין צמצם ועומק שדה

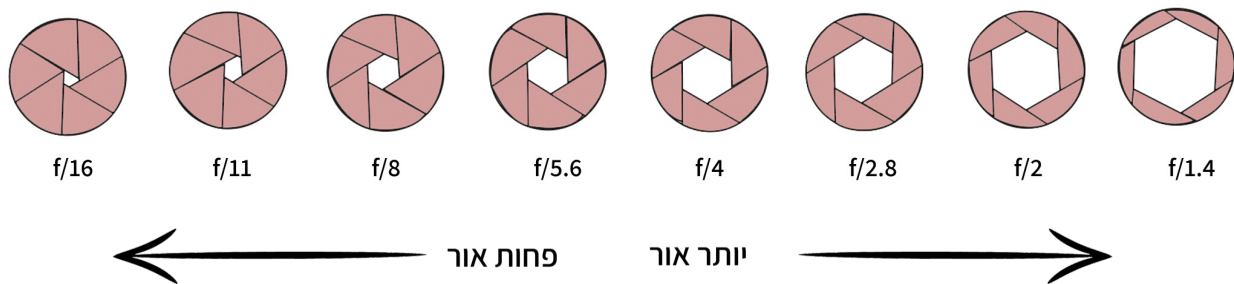
הזכרתי את הצמצם לראשונה בפרק הראשון, במהלך השיעור על המושגים הבסיסיים בעולם הצילום.

בשיעור הזה נבין לעומק איך הצמצם עובד, נלמד מה זה F-Stops, ונבין כיצד להשתמש בהם כדי ליצור עומק ושליטה יצירתית בתמונות.

מה זה צמצם?

הצמצם הוא פתח בעדשה שמווסת את כמות האור העוברת דרכה. כמות האור אשר נכנסת על ידי פתיחת הצמצם נמדדת בערכים הנקראים F-Stops, ומסומנת במצלמה באות f.

השפעת פתח הצמצם על עומק השדה והאור בתמונה

איך זה עובד בפועל?

- כאשר הצמצם פתוח, עובר יותר אור - ערך f נמוך.
- כאשר הצמצם סגור, עובר פחות אור - ערך f גבוה.

ערך ה-f יכול לבלבל קצת בהתחלה, נסי לזכור שבמקרה של הצמצם מדובר בערכים הפוכים.

בנוסף לוויסות כמות האור החודר למצלמה, לצמצם יש חשיבות רבה גם בקביעת עומק השדה של התמונה.

את בוודאי מכירה תמונות בהן הרקע מטושטש לחלוטין והאובייקט המצולם ממוקד לחלוטין.

אפקט הטשטוש הזה נקרא לעתים קרובות "בוקה".

לדעתי, יש משהו באפקט הזה שמוסיף ניחוח הרבה יותר מקצועי לתמונות, במיוחד כשמדובר בתמונות פורטרט או בצילומי תקריבים (קלוז-אפ).

אני זוכרת כשרק התחלתי לצלם זה היה אחד האפקטים שהכי רציתי ליצור!

...החדשות הטובות הן שקל מאוד ליצור את אפקט הבוקה ברגע שמבינים מה עומד

מאחוריו!

עומק שדה - Depth Of Field (או בקיצור, DOF)

עומק שדה הוא האזור שנמצא בתוך טווח הפוקוס שלנו - כלומר האזור שנבחר למוקד המרכזי של התמונה.

איך זה עובד בפועל?

- כאשר עומק השדה גדול, האזורים שלפני נקודת המיקוד ואחריה, יראו ברורים וחדים.
- כאשר עומק השדה רדוד, אותם אזורים שלפני נקודת המיקוד ואחריה יראו מטושטשים ונטולי פרטים. במצב הזה נוצר אפקט הבוקה.

כלל האצבע הוא

צמצם פתוח (ערך f נמוך) = עומק שדה רדוד = טישטוש גדול יותר של הרקע, ולהיפך.

לאחר שתביני כיצד הצמצם עובד ותצליחי לשיים את הטכניקה הזאת בתמונות שלך, תוכלי לראות הבדלים דרמטיים בתמונות שלך ממש במהירות!

כדי להדגים את הטכניקה, הנה כמה דוגמאות לשינויי F-stop שיישמתי בתמונות הבאות:

שימי לב שכאשר פתיחת הצמצם רחבה, המיקוד הופך להיות מאוד מצומצם.

משום שאני משתמשת ב-F נמוך, עומק השדה שלי רדוד. רק חלק קטן מאוד מהאובייקט חד, וכל היתר מטושטש.

F-stop נמוך יכול להיות מאוד יפה אם יודעים להשתמש בו נכון, במיוחד בצילומי פורטרט או מוצר. אבל אם לא נזהרים בזמן הצילום, התמונה יכולה לצאת מטושטשת, או לא להתמקד על האובייקט הנכון, רק בגלל תזוזה מאוד קלה של המצלמה.

F / 3.2

עלייה קטנה במספר ה-F וכבר אפשר להבחין שחלקים גדולים יותר של האובייקט נמצאים בפוקוס. העלאת ה-F מביאה לעומק שדה גבוה יותר.

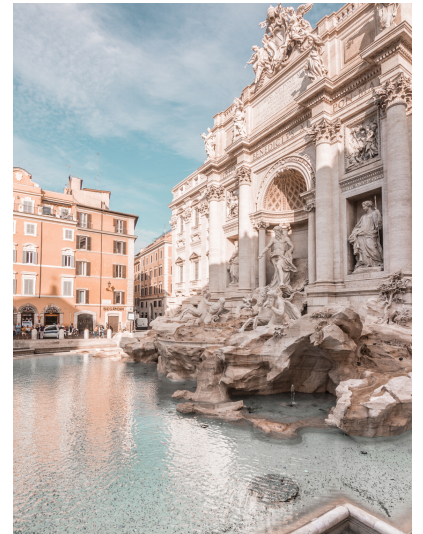
F / 5.6

שמת לב שהאובייקט בחזית והרקע הופכים להיות חדים וברורים יותר? החזית והרקע של התמונה מתחילים להיות ממוקדים יותר.

F / 11

הגדלת הצמצם ל - F גבוה כזה הופך את פתח העדשה לקטן יותר, מה שיוצר עומק שדה גדול יותר. כמו שאת יכולה לראות כל שטח התמונה הרבה יותר חד וממוקד.

תראי את ההבדל הענק בין תמונה שצולמה ב f / 1.8 לעומת תמונה שצולמה ב f / 11. התמונה נראית שונה לחלוטין רק בזכות המשחק עם הצמצם.

רקע מטושטש
F 1.8

רקע חד
F 8.0

אני מאמינה שכאשר מדברים על עומק שדה אין נכון או לא נכון.

גם תמונה עם עומק שדה רדוד (רקע מטושטש) וגם תמונה עם עומק שדה גבוה (כל התמונה חדה) יכולות להראות מצוין ולהעביר את המסר של הצלם.

היופי בשימוש בצמצם ליצירת עומק שדה הוא העובדה שהוא מאפשר לנו חופש ונותן לנו כלים יצירתיים יותר, בעזרתם אנחנו יכולים להעביר את המסר האמנותי שלנו בצורה הטובה ביותר.

כאשר את מתחילה להתנסות עם הצמצם במצלמה שלך, כווני את המצלמה למצב AV ובדקי בספר המצלמה שלך מהי הדרך לשינוי הצמצם, משום שבכל מצלמה זה יהיה קצת שונה. במצלמה שלי, אני משנה את הצמצם שלי על ידי הזזת החוגה ידית המצלמה שלי.

את רואה את המספר 5.6? זה אחד המקומות במצלמה בו אני יכולה לראות את מספר הצמצם שבחרתי. שוב, המיקום קצת שונה בין המצלמות, אז בדקי איפה הוא מופיע במצלמה שלך באמצעות כיון בספר המצלמה שלך.

לסיכום

שימוש בצמצם קטן או גדול יותר ישפיע על עומק התמונה והמיקוד שלך. עומק זה נקרא עומק השדה.

כלל האצבע הוא - "צמצם פתוח (ערך f נמוך) = עומק שדה רדוד = טישטוש גדול יותר של הרקע", ולהיפך.

שיעורי בית

עכשיו הגיע הזמן שתתנסו בעצמך בקסם שהצמצם יכול לחולל בתמונות שלך! □

קודם כל, בדקי בספר המצלמה שלך איך מכוונים את הצמצם במצלמה שלך ובאיזה מקום במצלמה תוכלי לראות מהו ה-f-stop שבחרת. לאחר מכן, כווני את המצלמה למצב חצי-אוטומטי עם עדיפות לצמצם.

עכשיו, בחרי אובייקט דומם וצלמי אותו מאותה הזווית, כאשר את מתחילה מה-f הכי נמוך של העדשה שלך ובכל תמונה מעלה את ה-f בעצירה אחת, עד שתגיעי ל-f המקסימלי של העדשה (כמו שעשיתי בדוגמה של הספר על השולחן).

שימוש באובייקט דומם, בשונה מצילום של אנשים או חיות, יאפשר לך לקחת את הזמן ובאמת לשחק עם הצמצם ברצינות. מה גם שבצילום של אובייקט דומם יש פחות סיכוי שהאובייקט שאת רוצה להתפקס עליו יזוז ויצא מפוקס בטעות. שימי לב שככל שתגדילי את ערך ה-f, הצמצם יהיה סגור יותר ופחות אור יכנס למצלמה. לכן, את התרגיל הזה אני ממליצה לך לעשות במקום מואר כדי שהתמונות לא יצאו חשוכות.

לאחר שתצלמי את כל התמונות, העבירי אותן למחשב ובדקי את ההבדלים שנוצרו בעקבות צילומים ב-f-stops השונים.